

I. ΤΟΜΕΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Έχει ως έργο την καταγραφή και ανάλυση του σύγχρονου ελληνικού πολιτικού λόγου, αλλά και γενικότερα τόσο της δημόσιας όσο και της ιδιωτικής εξουσιαστικής έκφρασης σε ορισμένες από τις σημαντικότερες μορφές της (λ.χ. άμεσες, έμμεσες, λεκτικές, εξωλεκτικές, επίσημες, ανεπίσημες, κειμενικές ή εικονιστικές, σταθερές ή κινούμενες).

Στον Τομέα αυτόν παρακολουθούνται, αποτυπώνονται και κατηγοριοποιούνται φαινόμενα σύγχρονης πολιτικής ομιλίας εκτός της εκλογικής η οποία ανήκει στον επόμενο ιδιαίτερο χώρο έρευνας. Σε ό,τι αφορά τον εξουσιαστικό λόγο αναλύονται τα δομικά και μορφολογικά του χαρακτηριστικά και αναζητείται η σχέση του με τις ιστορικές, κοινωνικές και πολιτισμικές μεταβλητές τόσο τις εθνικές, όσο και εκείνες άλλων χωρών με τις οποίες η ελληνική κοινωνία δρίσκεται σε επαφή.

Επισημαίνονται φαινόμενα απεικονιστικής, παραλλακτικής και ανεικονιστικής απόδοσης της πολιτικής πραγματικότητας και

αναζητούνται οι λόγοι της μιας ή της άλλης παραστατικής ή παραστασιακής επιλογής.

Ιδιαίτερη καταγραφή και μελέτη επιφυλάσσεται στα φαινόμενα της αισθητικοποίησης της πολιτικής και στα ειδετικώς παραπλήσια θέματα όπως εκείνα της άτυπης διπλωματίας (πολιτιστικής, επιχειρηματικής ή άλλης). Συγκροτείται εδώ ένα corpus μιας φαινομενικά «ανεξουσιαστικής» συμπεριφοράς, τακτικού ή στρατηγικού επικοινωνιακού χαρακτήρα, που συχνά είτε λειτουργεί παράλληλα με τις τυπικές εξουσίες ή υποκαθίσταται σε αυτές ή και τις εκτοπίζει.

Τέλος αναλύονται και δοκιμάζονται, συχνά με προσομοιωτικές διαδικασίες, οι κυριότερες τεχνικές ή αρχές επικοινωνιακής αποδοτικότητας. Η «αναλογική επανεισαγωγή αξιών», η παραγωγή «καθησυχαστικής ταυτότητας», οι επιταγές της «κατανοητικής συμμετρίας», της «κοινωνικής εναρμόνισης», της «τακτικής αριστίας» αλλά και της «τεχνικής ομολογίας», αποτελούν μερικά από τα αντικείμενα σταθερής καταγραφής και κριτικής αξιολόγησης.